

ומתצינן: אכן, לא הוצרכה המשנה להשמיענו שקדשי מזבח מצטרפין עם קדשי מזבח לשיעור מעילה. אלא **משום דקתני עליה, על קדשי מזבח, שהם מצטרפין לחייב עליהן משום פגול, נותר וטמא, והלכה זו הוצרכה המשנה להשמיענו, כיון דקדשי בדק הבית⁽⁵³⁶⁾, לא שייך בהם פיגול נותר וטמא, משום הכי קא פליגי להו לרישא ולסיפא. ברישא משמיעה המשנה דין צירוף לגבי פיגול נותר וטמא, ודרך אגב שונה המשנה גם דין צירוף לגבי מעילה. וכיון ששנתה דין קדשי מזבח בפני עצמו, שנתה דין קדשי בדק הבית בפני עצמו.⁽⁵³⁷⁾ ולבסוף חידשה המשנה, שאפילו קדשי מזבח עם קדשי בדק**

הבית, מצטרפין.

שנינו במשנה: קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה למעילה.

אמר רבי ינאי: מחורתא, דבר ברור הוא כי אין חייבין משום מעילה, אלא על קדשי בדק הבית בלבד⁽⁵³⁸⁾.

מאי טעמא? דאמר קרא [ויקרא ה] "נפש כי תמעול מעל, וחטאה בשגגה⁽⁵³⁹⁾ מקדשי ה". ודרשינן: קדשים המיוחדין לה', שהם קדשי בדק הבית, לפי שכולן לה', יש בהן מעילה. אבל קדשי מזבח, כגון חטאת ואשם, אית

536. גירסת השיטה מקובצת.

537. כן מבארים התוס'. והפירוש קדמון מבאר: אם לא היתה המשנה שונה שקדשי בדק הבית מצטרפין עם קדשי בדק הבית, היה מקום לומר, שאינם מצטרפין. הואיל ואינם חמורים כל כך, כמו בקדשי מזבח.

ומועלין בה מן התורה, לאפוקי שאר הקרבנות שיש בהן חלק לכהנים ולבעלים. ומה שאמר כאן "אלא על קדשי בדק הבית", לא בא לאפוקי "עולה", אלא בא לומר שקדשי בדק הבית הם בודאי מקדשי ה', ואילו קדשי מזבח, יש מהן קדשי ה', כמו עולה ודוגמתה, ויש מהן שאינם מקדשי ה'.

538. השיטה מקובצת מחק מגירסת הגמרא "ועולה".

וכן משמע בתוס' שלא היה כתוב בגירסתם. מפני שלפי הוה אמינא זו, גם עולה איננה לגמרי מ"קדשי ה'", מאחר שעורה ניתנת לכהנים. אלא, שבמסכת תמורה [לב ב] אמר רבי ינאי עצמו "אין מעילה מפורשת מן התורה אלא בעולה [ובפירוש א מוסיף: וקטרת] בלבד, שנאמר: נפש כי תמעול מעל וחטאה בשגגה מקדשי ה', המיוחדין לה'".

ועל פי הדברים האלו, תתורץ קושית האחרונים, למה לא הביאה הגמרא להקשות מהמשנה [כריתות יג ב] "יש אוכל אכילה אחת וכולהו", ושם אי אפשר לתרץ שהוא רק מדרבנן, שהרי המשנה מחייבת להביא קרבן אשם, מוכרח שהוא מן התורה. אבל לפי דברי התוס', אתי שפיר, מפני ששם יתכן שמדובר בעולה. ועיין פירוש ב.

וצריך להוסיף שכל הקושיות של הגמרא, הן מסתימות הלשון "קדשי קדשים" "קדשים" שמתו. ולא מצדם הדין, כי בקל יכול לתרץ שמדובר בעולה. וכן כתב הקרן אורה.

ומבארים התוס', שאין סתירה בין שתי הסוגיות. כי בסוגיא היא סובר רבי ינאי שהגדרת "קדשי ה'" היא: הקרבין לה', לפיכך עולה שהיא כליל לה' מוגדרת כקדשי ה',

539. גירסת השיטה מקובצת.